

Moře v hoře

Kryštof

Mám moře skryté v hoře
z tenkých stěn
až naplní mě, odpustím ho ven
a pak ve mně zhasne
všechno to krásné
já zůstanu stát
na jednom z jeho břehů akorát

A roztrhám rým
něhou bodláčí
rezonancí
v kruhu se stáčím
do prázdných rámců
Vodopádů stín
květinám smáčí
listy do vín
v dužinách kráčím
porcelánům

Slzivou bouří zapírám výlety snů
trombóny třpytu roztroubí je v hlas
vyřčené potají
hned u rtů zatajím
a skryju v list
až v nebezpečném bezpečí
svému moři začnu číst

Že roztrhám rým
něhou bodláčí
rezonancí
v kruhu se stáčím
do prázdných rámců
Vodopádů stín
květinám smáčí
listy do vín
v dužinách kráčím
porcelánům